

Preludium (kazatel vstupuje hlavním vchodem; nebývá zvykem, aby kazatel příchozí vítal – k tomu je u vchodu službu konající presbyter)

Scházíme se zde ve jménu Boha Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté vítám na vás dnešní večerní bohoslužbě.

Tu otevřeme slovy žalmu 103,1-5

PÍSEŇ: 548

(na počátku písně je možné dát kolovat od první lavice vpravo Sešit na přímluvné modlitby – během písně po kázání se vrátí ke kazateli, který podněty ze sešitu vkládá dle své úvahy do přímluvné modlitby)

Modlitba: Zmrtvýchvstalý, živý Kriste!

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, svým zmrtvýchvstáním jsi přemohl smrt. Sestoupil jsi do říše smrti a všechno mrtvé v nás jsi uchopil do svých rukou, abys to znovu uvedl do světla života.

Odvalil jsi kámen, který nás tíží a brání nám žít. Přetl jsi pouta, která nám nedovolují volně se pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš nám jistotu, že i my můžeme vstát spolu s tebou z hrobu vlastního strachu, z hrobu své temnoty a rezignace.

S tebou slavíme vítězství života, radujeme se z pevné naděje, z toho, že stány smrti musejí vycouvat z našeho světa.

Zachovávej nám velkou útěchu, kterou nám přináší Velikonoční ráno, až budeme zase ve všední dny zažívat, jak je strašně křehké a snadno zničitelné to všechno, co pro nás tak moc znamená: naše štěstí, naše zdraví, naše síly, náš mír.

Náš život pomine, ty však zůstáváš a otevíráš nám budoucnost ve své živé přítomnosti.

Čtení: Izajáš 43,18-25

PÍSEŇ: 260

Kázání: Mk 2, 13-17

Milé sestry a milí bratři,

Stopování a milost

když jsem zhruba před deseti lety začínal studovat teologii, tak jsem měl při studiu velký problém. Nebyla to ani řečtina ani latina, jazyky mi docela šly. Měl jsem problém, že jsem nerozuměl slovu Boží milost. Jak jsem nebyl z církve, tak jsem s tím slovem ve svém životě skoro nepotkal. Prezidentskou milost jsem si dovedl představit, ale tu Boží... Nějak jsem si s ní nedokázal nic spojit ze svého života.

Jeden ze základních pojmů evangelické teologie je přeci Sola Gratia – člověk je spasen z pouhé milosti. Když jsem se tehdy nořil do zákoutí teologie, tak mi to nic neříkalo.

Ale mohli byste namítnout: Přece to, že vůbec žiješ, že máš co jíst, kde bydlet a co pít, to je Boží milost! Jo, měli byste pravdu, ale před deseti lety mi tohle nic moc neříkalo...

Víte, kdy jsem tuhle poučku o Pouhé milosti konečně pochopil na vlastní kůži? Nebylo to ani nad knihami ani v kroužku mládeže, ale u krajnice na jedné španělské okresce. Před osmi lety, když jsem ještě studoval teologii, jsem potřeboval dostopovat ze Španělska do Čech.

Jen si to představte, stojíte u rozpálené silnice, je po poledni, takže je strašný vedro. Já jsem tehdy byl už měsíc a půl na cestě, takže jsem nevypadal úplně reprezentativně. Chtěl jsem co nejdřív a co nejlevněji dojet domů, tak jsem doufal, že mě někdo svezí. S bláhovou nadějí jsem držel pravý palec ve vzduchu s tím, že snad dřív nebo později urazím tři tisíce kilometrů zpátky do Prahy.

V tenhle moment jste vydáni řidičům na milost a nemilost. Spoléháte se na dobré srdce lidí, kteří vám nic nedluží. To je snad ta největší bláhovost, jakou znám. Prostě jen stojíte a čekáte... Zažil jsem stop, který trval pět vteřin, ale i stop, kde jsem čekal sedm hodin na jednom místě...

Tady to bylo podobné, stojíte, pere do vás slunko a čekáte. Auta kolem vás nezáčastněně projíždí jako by se nic nedělo. Kamiony kolem sebe tlačí vzduchovou vlnu, která vás odhodí. Někdy si říkáte, že se snad nedočkáte a že všichni na vás kašlou. Přichází zoufalství...

Ale přece jenom... někdo nakonec zastaví. Mladý vousatý chlápek stáhne okénko a zevnitř se ozve A donde vas? Kam jedeš? Přichází radost, euforie, hurá! Jedu dál! A jak jsem tak seděl u neznámého Španěla v autě a mířil si to na Barcelonu, tak tam mi konečně došlo, že takhle přece vypadá Boží milost.

Nijak jsem si to svezení nezasloužil, ba naopak. Já mám problém a házím ho na někoho jiného. A on mi ze své dobroty pomůže. A právě okamžiky nezištné pomoci jsou takové okamžiky minispásy, kterou jednou zažijeme naplno. Okamžiky, kdy Boží milost není teologická poučka, ale zážitek, který si dlouho pamatujete.

Ježíš v pohybu

A o Boží milosti je ten dnešní příběh. Ježíš svým životem a působením mezi lidmi tuto milost zosobňoval. Stejně jako Bůh je vždy v pohybu. Nemá stálou adresu, musíme ho hledat. Přichází za lidmi, nesedí někde v kostele a nečeká, až na něj někdo náhodou sám narazí.

Možná je tohle taková inspirace i pro nás. Nečekat až se něco stane, ale aktivně se zapojit do toho, co se právě děje. Jen si všimněte, kolik hemžení v úvodu tohoto příběhu je. Ježíš **vy**chází k moři. Lidé k němu **př**icházejí. On s nimi rozmlouvá, učí je. Vykládal jim o Bohu, o nich, o naději. Že Bůh není mrtev, že jedná. Že život může být dobrý a že pro Boha není žádná naše ulička slepá.

Všechno je v pohybu. Ježíš jde za lidmi, lidé jdou za ním. Jsme u moře. Zdálky by to mohlo vypadat jako takové vlnění. Vypadá to, že Ježíšovo působení má úspěch. Lidi zajímá, co jim chce říct, jsou kolem něj zástupy. Ale v tom vlnění jedna postava stojí jako kámen, kolem kterého se ty vlny lidí rozbíjejí. Nic se ho nedotýká, soustředí se na svou práci.

Kolikrát se nám stane, že jsme tak zabraní do své práce, studia, svých starostí, že nám život probublává kolem nás a ani si toho nevšimneme. Kolika příležitostí potkat Boha, slyšet ho, jsme si nevšimli jen proto, že jsme se soustředili jen sami na sebe. Lévi přebírá mince, počítá, kolik dělá daň pro Římany a jakou část si má nechat pro sebe.

Podávali jste si někdy daňové přiznání? Já ano a fakt všechna čest lidem, kteří tomu rozumí. Vždycky doufám, že to dopadne dobře. Mám pocit, že to nejde vyplnit správně. Mám velký obdiv všem účetním. Ale tady náš celník Lévi si v tehdejší společnosti moc obdivu nezískal.

Zrazoval svoje soukmenovce rovnou třikrát. Jako žid sloužil pohanům, sloužil okupantům, a ještě k tomu se na tom sám obohacoval.

Když slyším slovo celník, tak se mi rovnou vybaví v dnešní společnosti povolání exekutora. Jako každou práci, tak i exekutora můžete dělat morálně i nemorálně. Práce je to potřebná, ale jsou lidé, kteří nehorázně využívají existenční problémy jiných lidí, jen aby se na tom sami obohatili.

Někteří to dělají v rámci zákonů, ale někteří z toho mají jen bohapustý byznys. Možná jste slyšeli o milostivém létě, kdy se lidem odpouštěly poplatky za dluhy, když byli schopni zaplatit ten základní dluh. Spoustě lidí to pomohlo, ale našel se tu i jeden exekutor, který si ke každé takové zakázce z milostivého léta přidával ještě nějaký svůj speciální poplatek.

Hm... To je přesně ono! Přesně za takovým člověkem Ježíš přichází, aby ho vytrhl z jeho zajetých kolejí. Tady končí tvoje levárny, už si nebudeš muset nalhávat, že to, co děláš je spravedlivé a potřeba a že si jen sem tam něco necháš pro sebe.

„Pojď za mnou.“ Nic víc, nic míň. Ježíš se mu ani nepředstavil, ani neřekl – co myslíš, chtěl bys, rozmysli si, mám nápad, hele už čtyři učedníci jsou se mnou, tak se neboj. Nic. Jen slovo. Slovo je mocné, a jasné stručné slovo se zatne do duše víc, než mnoho plytkých slov. Ježíšovo slovo je slovo Boha.

A Bůh s tím slovem umí zacházet, tvoří z něho všechno. Slovo tvoří i s Lévim a on to přijímá, zvedá se a jde. Staré opustil, nové začal. Odchází z jistoty své celnice, od svého stolu s penězi do nejisté budoucnosti.

Ježíš na Čapáku

Přichází další scéna. Davy jsou pryč. Vlnění utichlo, už se setmělo, je čas večere. Ježíš sedí spolu s tímhle celníkem u stolu a společně jí. Tak asi dobrý, proč by nám na tom mělo něco vadit? No a teď si představte, že následujete nějakého učitele, který hlásá chudobu, že všechno, co vlastníte, máte rozdat chudým a potřebným, že vám stačí jeden plášť a jedny boty.

A najednou tenhle učitel sedí v luxusní restauraci a nechá se hostit prominentním podnikatelem, který ke svému majetku asi nepřišel úplně

čistou cestou. Jen si představte, jak by vypadaly komentáře ve skupině Přátelé ČCE, kdyby tam někdo dal fotku Ježíše na Čapím hnízdě. No? Co byste na to řekli? Kolik komentářů by se tam objevilo, jak se zaprodal, že se kamarádí s mocnými a že jste od něj nic takového nečekali.

Kolik z těch farizeů máme taky v sobě. Kolikrát jsme někoho šmahem odsoudili, protože se nechoval přece tak, jak MÁ. Já si tady Ježíšovo působení opravdu užívám. On prostě skoro vůbec nedělá to, co vy od něj ostatní očekávali. Kašle na jejich očekávání!

Povolat exekutora mezi své učedníky? Proč ne? Jít s ním na luxusní jídlo? Proč ne? Být ve společnosti známých hříšníků? Proč ne? Tím, že s nimi jí, tak se kulticky znečišťuje, jinak řečeno v očích farizeů se Ježíš vzdaluje od Boha. Ježíš ale dělá přesně pravý opak – přináší Boží přítomnost mezi ty, kteří se právě Bohu vzdálili svým zpackaným životem.

Bůh, který žádá a miluje pravdu, pokoj a přímost – stoluje přátelsky s těmi, kdo toto vše svými činy popírají. Pravdu podvádějí, spravedlnost obcházejí, pokoj narušují. Co to jeho stolování s nimi má znamenat? Co tím chce povědět?

A proč jsou ti hříšníci zasažení? Proč si k sobě přistrkují židle darebáci a jediný spravedlivý?

Protože on rozbíjí bariery, která odděluje lidi. On má moc přitáhnout z okraje společnosti ty, kdo jsou tam vrženi. Ježíš dokáže probourat slepé uličky, narovnat šikmé plochy. Odstranit svinstvo, které si kolem sebe naděláme, až se ocitneme mimo, a nevíme, jak zpět. Ježíš je napravuje už jen svou přítomností.

Ježíš uzdravuje

Farizeové se ptají: Proč Ježíši? Jak to, že jíš s celníky a hříšníky? Protože chci. Protože lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Ježíš tady mění pohled na hříšníky. Nejsou to zločinci, kteří mají být odsouzeni a zavrženi.

Hřích je tady nemoc, která se dá vyléčit. Je jedno, jak si k ní přišel, jestli si za to můžeš sám svým životem bez hranic nebo nějak jinak. Ježíš vidí lidi, kteří mají problém a jde za nimi. Nabízí jim uzdravení – odpuštění hříchů. A to je přece skvělá zpráva. Tak proč to některým lidem tak vadí?

Protože si připadají tak v pořádku, že si myslí, že uzdravit nepotřebují. Jsou sebejistí, oni vědí, že jsou v pořádku. Ještě v jiném Ježíšově příběhu se objevují farizeus a celník. Víte který? (Přesně.) Oba jsou v chrámu, farizeus se bije v prsa, jak je skvělejší, jak mu všechno jde a celník vzadu nemá odvalu ani vzhlednout k nebi. Na tomhle Ježíš ukazuje, o co mu tady jde.

Nechce po lidech, aby ho bezduše následovali, aby všechno vnímali černobíle. Nechce, abychom byli sebe-jistí, ale abychom byli Boho-jistí. Abychom hledali jistotu v Bohu. Jdu mu o pokoru. Chce abychom si uvědomili vlastní vydanost a bezmoc před Bohem. A že tu Bůh není od toho, aby nás odsoudil, ale aby nás uzdravil.

A tohle je Boží milost.

Milé sestry a milí bratři, stojíme na krajnici u silnice vedoucí do Božího království. Je to dlouhá cesta. Už nemáme síly, a tak zkusíme stopovat. Zvedáme palec a doufáme, že se nás někdo ujme. Svést totiž nepotřebují ti v autech, ale ti na krajnicích.

A tak to je. Amen.

Píseň: 275

Ohlášky a sbírka

Píseň: 398

Přímluvná modlitba:

Teď je prostor pro **přímluvné modlitby**, ke kterým se můžete přidat slovy:
Prosíme Tě, vyslyš nás.

Hospodine Pane náš, pomoz nám utřídit si myšlenky, dej, abychom dovedli soustředit svou mysl k Tobě. Pane vkládáme do Tvých rukou náš sbor. Děkujeme Ti, že zde vane tvůj svatý Duch, a dej, aby nikdy nepřestal.

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme tě za naše nemocné, postižené zoufalé či zdeptané blízké. Prosíme, poskytni jim útěchu a pomoc, a pokud něco z toho chceš po nás, dej nám odvahu a moudrost ke kvalitní pomoci

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Bože, prosíme tě za lidi zasažené tornádem.

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Pane prosíme Tě i za nás samotné jak tady dnes před Tebou stojíme. Prosíme, pomoz nám zničit bariéry, které nám brání v tom být ti blízko, a které nám brání opravdu okusit tvou dobrotu a moc.

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Pane prosíme tě za naše vztahy, ať už přátelské, rodinné, partnerské nebo církevní. Prosíme, uklidni naše nerozumné reakce, které nepřinášejí pokoj. Vstup do našich vztahů, a pomoz nám sledovat Tvou radu

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Pane, prosíme tě, uklidni náš rozum, který se nezdráháme často stavit na místo určené Tobě. Dej, abychom si pořád znovu uvědomovali, že nejsme vlastníky veškeré moudrosti světa. Pomáhej nám se stáhnout, pokořit, a uznat, že jsme hříšní.

Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Pane, prosíme tě i za sebe. Dej, ať se ti umíme otevřít. Ať poznáváme tvou vůli v našich životech. Buď s námi v následujících dnech.
Společně k tobě voláme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Vyslyš i naše tiché prosby...

- Společně k tobě voláme: Prosíme tě vyslyš nás

Modleme se společně tak já nás naučil Pán Ježíš Kristus: **OTČE NÁŠ**

Poslání: Ef 4,32-5,2

Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.

Požehnání:

Bůh ať je s vámi jako vzduch, který dýcháte. Bůh ať je s vámi jako chléb, který vás posiluje. Bůh ať je s vámi jako voda, která vás osvěží. Bůh ať je s vámi jako dům, který vás ochrání. Bůh ať je s vámi jako světlo, které prosvětlí každou tmu. Amen

Píseň: 423mark galeotti

